

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/36/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117214031
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5117214031.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: 1/ A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XXX/XX, XXX XX D. – E., štátny občan SR, 2/ F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXX/XX, XXX XX D. – E., štátna občianka SR, žalovaní 1/, 2/ právne zastúpení: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GROŠAFT & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Puškinova 58, 900 01 Modra, IČO: 52 990 516, o zaplatenie 41.880,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6Csp/84/2017 – 342 zo dňa 04.07.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým zamietol žalobu v celom rozsahu a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšku z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie n e d o t k n u t ý .

Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) napadnutým rozsudkom prvým výrokom návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/73/2021 zamietol, druhým výrokom žalobu v celom rozsahu zamietol a tretím výrokom žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania v rozsahu 100 %.

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že súd výrokom I. tohto rozsudku zamietol návrh žalobcu na prerušenie tohto konania do rozhodnutia o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/73/2021, ktorý bol prednesený na pojednávaní konanom dňa 04.07.2024 zo strany právnej zástupkyne žalobcu. Dôvody, pre ktoré súd rozhodol o pokračovaní v konaní, ktoré bolo pôvodne prerušené práve do právoplatného skončenia predmetného konania (vedeného na OS Žilina pod sp. zn. 7C/73/2021) sú uvedené v uznesení zo dňa 14.05.2024 (ods. 5, ods. 6 uznesenia na č. I. 313 spisu). Dôvodmi pre pokračovanie v konaní bola potreba dosiahnuť v prejednávanej veci právoplatné rozhodnutie vzhľadom na dĺžku trvania tohto sporu, ako aj možnosť súdu v tejto veci otázku platnosti dobrovoľnej dražby posúdiť prejudiciálne (berúc do úvahy rozhodnutie vo veci 7C/73/2021, hoc ku dňu tohto rozhodnutia neprávoplatné). Rovnako nebol dôvod konanie prerušiť aj z dôvodu, že predmetnú

právnou vec bolo možné rozhodnúť aj bez vyčkávania na rozhodnutie o odvolaní vo veci sp. zn. 7C/73/2021. Toto v poradí druhé rozhodnutie okresného súdu v tejto veci je totiž založené na dvoch základných dôvodoch (pre ktoré súd žalobu v celom rozsahu zamietol).

1.2. Okresný súd zotrval na pôvodnom posúdení, že predmetná zmluva o splátkovom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaní 1/, 2/ zmluvu uzatvárali ako spotrebiteľia, keďže sa jedná o fyzické osoby, ktoré pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonali v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Naopak žalobca predmetnú zmluvu uzatváral z dôvodu výkonu svojej podnikateľskej činnosti. Medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ vznikol záväzkovo-právny vzťah, vyplývajúci z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva o splátkovom úvere bola zmluvou uzatvorenou platne, ktorú skutočnosť potvrdzuje aj právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Žilina vo veci sp. zn. 13C/71/2015-330 zo dňa 18.06.2020, právoplatné dňa 04.09.2020 (na č.l. 102 spisu), na základe ktorého bola žaloba žalovaných 1/, 2/ (v tomto spore) proti žalobcovi (v tomto spore) o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, záložnej zmluvy a mandátnej zmluvy zamietnutá. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní 1/, 2/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vzniesli na pojednávaní konanom dňa 15.07.2022 námietku premlčania, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022. Okresný súd pri posudzovaní otázky premlčania zobral do úvahy splátku, ktorú žalobca vymedzil ako splátku, pre ktorú bol úver zosplatený (žalobca túto splátku pritom vymedzil až v odvolaní zo dňa 06.07.2021 ako splátku splatnú 20.04.2014). Premlčacia lehota podľa interpretácie ustanovenia § 103 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mala teda začať plynúť až prvý deň po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky (pre ktorú bol úver zosplatený). Keďže za takú splátku žalobca označil splátku úveru splatnú dňa 20.04.2014 a žaloba bola podaná dňa 18.04.2017, je možné konštatovať, že nárok uplatnený žalobcom premlčaný nie je, keďže bol uplatnený v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

1.3. K výroku II. rozsudku a k prvému dôvodu, pre ktorý bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, okresný súd uviedol, že vo vzťahu k tomuto dôvodu zamietnutia žaloby považoval za potrebné uviesť, že otázka platnosti dobrovoľnej dražby týkajúcej sa nehnuteľností, ktorými bola zabezpečená pohľadávka žalobcu voči žalovaným 1/, 2/ a z výťažku z ktorej bola táto pohľadávka aj uspokojená v celom rozsahu, nie je žiadnym spôsobom určujúca. Okresný súd sa v rámci opätovného posúdenia predmetnej veci zaoberal platnosťou mimoriadneho zosplatenia úveru poskytnutého žalovaným 1/, 2/ zo strany žalobcu na základe zmluvy o splátkovom úvere a dospel k nasledovným záverom. Z poslednej výzvy na zaplatenie omeškaných splátok úveru zo dňa 03.03.2014 (na č. l. 60 spisu), ani z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 28.04.2014 (na č.l. 61 spisu) nie je vôbec zrejmé, pre ktorú omeškanú splátku úveru bol úver predčasne zosplatený. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe boli žalovaní 1/, 2/ v omeškaní so splátkami úveru minimálne od februára 2013, pričom iba do konca januára 2012 mali svoj dlh zo zmluvy o úvere splácať riadne. Z uvedeného vyplýva, že žalovaní 1/, 2/ boli v omeškaní dlhšom ako tri mesiace ku dňu zosplatenia úveru s viacerými splátkami (pričom z informácií poskytnutých žalobcom vyplýva, že takých splátok bolo minimálne 12, berúc do úvahy splátky splatné v mesiacoch februára 2013 až po január 2014).

1.4. Okresný súd ďalej uviedol, že konkretizovanie splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu spotrebiteľského úveru, je skutkovým tvrdením, ktoré žalobca uvádza v predmetnej veci až v podanom odvolaní voči rozsudku okresného súdu zo dňa 06.07.2021. Túto splátku pritom vymedzil ako splátku splatnú dňa 20.04.2014. Pokiaľ by mala byť splátka, pre ktorej nezaplatenie bol predmetný úver zosplatený práve táto splátka, zosplatenie úveru je neplatné pre rozpor so zákonom, a to pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže v čase zosplatenia (vyhláseného ku dňu 25.04.2014) neboli žalovaní so splátkou splatnou 20.04.2014 v trojmesačnom omeškaní. K tejto splátke nebola dodržaná ani podmienka upozornenia dlžníkov na možnosť predčasného zosplatenia adresovaná žalovaným 1/, 2/ v lehote 15 dní pred zosplatením (keďže v čase vyhotovenia a doručovania upozornenia ešte ani nenastala splatnosť splátky, ktorú žalobca označil ako splátku, pre ktorú mala byť vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru). Zároveň (ako už bolo uvádzané vyššie v tomto odôvodnení) úkon mimoriadneho zosplatenia úveru je neplatný aj z dôvodu, že v poslednej výzve na zaplatenie omeškaných splátok úveru zo dňa 03.03.2014 nebola konkretizovaná práve tá splátka, pre nezaplatenie ktorej mal žalobca v úmysle úver zosplatiť. Pre tieto nedostatky (a rozpor so zákonom) bolo predčasné zosplatenie úveru posúdené tak, ako bolo uvedené vyššie v tomto odôvodnení rozsudku ako neplatný právny úkon.

1.5. V nadväznosti na uvádzané skutočnosti a právne posúdenie veci okresný súd považoval za potrebné upriamiť pozornosť na to, že žalobca svoj uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne

zosplatneného úveru, pričom zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak žalovaný je spotrebiteľom (§ 294 CSP). Zmena žaloby (ktorou je i zmena podstatných skutkových tvrdení) nebola v tomto spore možná/prípustná, a navyše takú zmenu ani žalobca nenavrhol. Nebolo potom možné uplatnený nárok žalobcu posudzovať napr. ako plnenie jednotlivých nezosplatnených (a splatných) mesačných splátok, nakoľko by išlo o odlišný (vyplývajúci z iných skutkových tvrdení) nárok, ktorý nebol zo strany žalobcu uplatnený. Pokiaľ by súd nárok uplatnený zo strany žalobcu ako nárok z predčasne zosplatneného úveru posudzoval z iného skutkového základu (t.j. napr. ako plnenie nezosplatnených splátok), prekročil by rámec žalobcom vymedzeného petitu, pretože by mu priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu (a tým by porušil zásadu ne ultra petitem). Aj keď sa žalobca domáhal priznania plnenia z rovnakej zmluvy, po skutkovej stránke tvrdil, že došlo

k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkoval k svojim tvrdeniam aj dôkazy (súd v uvedenom poukazuje na závery prijaté v uznesení NS SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024). Nebolo potom možné žalobcovi priznať nárok z takejto jeho skutkového vymedzenia, ktoré v spore neprodukoval.

1.6. Okresný súd ďalej uviedol, že ku dňu rozhodnutia súdu žalobca nemal voči žalovaným 1/, 2/ žiadnu pohľadávku, ktorú si uplatňoval v tomto spore z dôvodu predčasného zosplatnenia, keďže ako sám uvádza vo svojom podaní zo dňa 21.10.2021 (na č. l. 211 spisu), na úverový účet žalovaných mala byť poukázaná suma vo výške 58.293,13 eur, ktorou malo dôjsť k úplnému splateniu žalobcom uplatneného nároku. Súd sa oboznámil s rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/73/2021-402 zo dňa 10.01.2024, ktorým bola žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, z výťažku ktorej bola uhradená pohľadávka uplatnená v tomto konaní zamietnutá, ako aj s odvolaním, ktoré bolo proti uvedenému rozhodnutiu podané. Aplikujúc ustanovenie § 194 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd v rámci prejudiciality prihliadol na rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7C/73/2021 (teda ku dňu rozhodnutia súdu v tejto veci nebol v dôsledku podanej žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zvrátený stav, ktorý v dôsledku realizácie predmetnej dobrovoľnej dražby nastal). To znamená, že ku dňu tohto rozhodnutia nemá žalobca voči žalovaným 1/, 2/ pohľadávku z dôvodu mimoriadneho zosplatnenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o splátkovom úvere. V nadväznosti na uvedené, berúc do úvahy aj obsah odôvodnenia uvedený v bodoch 27. – 32. tohto odôvodnenia rozsudku, okresný súd považoval za nevhodné ďalej vyčkávať na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/73/2021 (a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 246/2021 zo dňa 07.09.2021). Okresný súd preto vychádzal zo stavu, že v čase rozhodovania o uplatnenom nároku žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka bola v celom rozsahu uhradená a z toho dôvodu nebol dôvod, aby súd túto v akomkoľvek rozsahu žalobcovi voči žalovaným 1/, 2/ priznal.

1.7. O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že žalovaným 1/, 2/ ako úspešným stranám sporu voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinsťančného konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že žalobca bol v spore neúspešný, keďže žaloba smerujúca voči žalovaným 1/, 2/ bola v celom rozsahu zamietnutá, pričom bol v tomto konaní povinný rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania. Okresný súd o trovách prvoinštančného, ako aj druhoinsťančného konania rozhodoval ako o jednom celku, ktorý bol zavŕšený týmto rozhodnutím.

2. Proti výrokom II., III. predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie vytykajúc súdu prvej inštancie vady podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

2.1. Žalobca v prvom rade uviedol, že prvostupňový súd na pojednávaní súdu, ktoré sa uskutočnilo dňa 04.07.2024, neuviedol predbežné právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku, čím znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V priebehu celého prvostupňového konania sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal otázkou platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, resp. jej platné vyhlásenie vôbec nepovažoval za sporné. V opačnom prípade by žalobca adekvátne reagoval a bez najmenších pochybností by preukázal platné (zákonné) vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru. Jediná okolnosť, ktorou sa súd prvej inštancie zaoberal, bolo prípadné premlčanie žalobcom uplatňovanej pohľadávky. Súčasne sa súd zaoberal iba skutočnosťou, že predmetná pohľadávka žalobcu bola splatená v dôsledku realizovanej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných.

2.2. Žalobca mal zato, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru považoval za neplatné. Žalobca zastával právny názor, že mimoriadna splatnosť

poskytnutého úveru bola vyhlásená riadne a v súlade so zákonom. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalobcom realizované na základe zmluvného dojednania o možnosti veriteľa ukončiť vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru možnosť splácať poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach, v prípade omeškania so splácaním pohľadávky, ktoré zakladá právo žalobcu (nie povinnosť) žiadať zaplatenie celého dlhu. Až požiadavkou žalobcu na žalovaného o zaplatenie celého dlhu, teda najskôr dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, resp. jeho doručenia žalovanému, vznikol žalobcovi nárok na úhradu splátok splatných od 20.03.2014 do 20.06.2022. Mimoriadna splatnosť pohľadávky bola žalobcom vyhlásená ku dňu 25.04.2014 z dôvodu dlhodobého neplnenia si povinností vyplývajúcich z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere zo strany žalovaného, a to v súlade s bodom 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, bodom 8.1. a 8.2. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám, ktoré boli účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy a zároveň s bodom 8.1. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

2.3. Žalobca uviedol, že nakoľko žalovaní boli v omeškanií so splátkami splatnými dňa 20.12.2013, 20.01.2014 a 20.02.2014, veriteľ v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyzval žalovaných dňa 05.03.2024 na úhradu omeškaného dlhu a súčasne ich upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradia, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru. Nakoľko žalovaní omeškaný dlh neuhradili, listom zo dňa 28.04.2014 veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaných, aby uhradili celú splatnú sumu pohľadávky. Žalobca zastáva právny názor, že v prípade, ak nie je uvedené, pre ktorú splátku došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru, musí sa s touto otázkou vysporiadať súd, pričom v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022. Čo sa týka splátky splatnej dňa 20.04.2014, ktorá bola žalobcom vymedzená v podanom odvolaní, túto žalobca označil ako splátku, ktorá bola rozhodná pre posúdenie začatia plynutia premlčacej lehoty celej žalobcom uplatňovanej pohľadávky. Žalobca uviedol, že v čase podania predmetného odvolania, t. j. v roku 2021, súdna prax nebola jednotná v otázke posudzovania začatia plynutia premlčacej lehoty pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, pričom sudy počítali premlčaciu dobu odo dňa zročnosti prvej splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čím de facto skracovali premlčaciu dobu o 3 mesiace.

2.4. Mal zato, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď žalobu zamietol z dôvodu splatenia žalobou uplatneného nároku. Zamietnutie žaloby súd odôvodnil tým, že žalobou uplatnená pohľadávka bola v dôsledku realizovanej dražby nehnuteľnosti vo vlastníctve v celom rozsahu splatená. V tejto súvislosti žalobca iba uviedol, že na Okresnom súde Žilina doposiaľ nebolo právoplatne ukončené konanie vedené pod sp. zn. 7C/73/2021, o neplatnosť dražby, pričom odvolací súd doposiaľ nerozhodol o odvolaní, ktoré bolo podané žalovanými proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd zamietol ich žalobu a určil, že realizovaná dražba bola platná. Stále teda je možné, že odvolací súd určí, že dražba bola neplatná a v takom prípade bude žalobca povinný výtazok dražby vrátiť na účet žalovaných, a teda jeho pohľadávka uhradená nebude. Súčasne mal žalobca zato, že súd prvého stupňa si sám odporuje vo svojich tvrdeniach, nakoľko na jednej strane tvrdí, že v rámci prejudiciality prihliadol na rozhodnutie vo veci vedenej pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 7C/73/2021 (v rámci ktorého súd posudzoval ako podmienku platnosti realizovanej dražby aj platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), ktorým súd určil, že dražba nehnuteľnosti vo vlastníctve povinných bola platná, avšak sám súd platnosť dražby spochybňuje svojim rozhodnutím, ktorým posúdil zosplatenie poskytnutého úveru ako neplatné.

2.5. Žalobca mal ďalej zato, že pokiaľ by bol správny názor súdu prvej inštancie o neplatnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (čo žalobca výslovne popiera), súd prvej inštancie bol povinný rozhodnúť o priznaní časti omeškaných splátok úveru v rozsahu, v akom tieto boli splatné ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 04.07.2024, ako aj k nim prislúchajúceho príslušenstva. Žalobca výslovne popiera, že priznanie splátok splatných ku dňu vyhlásenia rozhodnutia súdu prvého stupňa by mohlo byť považované za zmenu žaloby, nakoľko súd by priznal iba časť žalobcom uplatňovaného nároku.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní 1/ a 2/. Uviedli, že rozhodnou otázkou v predmetnom spore na podklade podanej žaloby žalobcom bolo posúdenie platnosti písomného právneho úkonu učeného žalobcom zo dňa 28.04.2014, ktorým žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky ku dňu 25.04.2014 a súčasne vyzval žalovaných, aby pohľadávku vo výške 44.981,12 eur zaplatili v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti o ktorom žalobca

tvrdí nasledovné. Vzhľadom na uvedené sa žalovaní 1/ a 2/ stotožnili s právnym záverom súdu, že právny úkon žalobcu, ktorým zosplatnil celý úver je právnym úkonom neurčitým, nakoľko sám žalobca založil jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť tým, že v ňom presne nešpecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo zosplatnil celý dlh.

3.1. K tvrdeniu žalobcu, že súd na pojednávaní dňa 04.07.2024 neuviedol predbežné právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku, čím znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že i pre prípad situácie na ktorú poukazuje žalobca, platí, že v súdnom konaní podľa CSP je kladený väčší dôraz na zodpovednosť strany za jej vlastnú procesnú aktivitu a za rovnako transparentné substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov. Ak sudca dané zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva.

3.2. K odvolacej námietke týkajúcej sa nesprávneho postupu súdu, kedy ako dôvod zamietnutia žaloby ustálil aj z pohľadu neexistencie nároku z dôvodu jeho splatenia ako výsledku dobrovoľnej dražby, žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že žalobca k danej námietke nekonkretizoval žiadne porušenie zákonného ustanovenia, na základe ktorého by bolo možné prijať záver nesprávneho právneho záveru vo vzťahu k neexistencii žalovaného nároku, nakoľko podstatnou skutočnosťou pre úspešnosť je výlučne existencie nároku. Úvahy žalobcu k danej otázke sú preto právne irelevantné, a to bez ohľadu na neexistenciu právoplatného rozhodnutia súdu o neplatnosti dobrovoľnej dražby, ktoré konanie je v súčasnom období predmetom odvolacieho konania.

3.3. K odvolacej námietke žalobcu, že súd nesprávne podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nakoľko časť nároku žalobcu predstavovala minimálne sumu zodpovedajúcu splatným splátkam ku dňu vyhlásenia rozsudku, a preto súd bol povinný tento nárok priznať, žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že sa v plnom rozsahu stotožňujú so záverom súdu, ktorý z pohľadu jeho právneho posúdenia túto otázku ustálil tak, že žalobca svoj uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplatneného úveru, pričom zmena žaloby sa

v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak žalovaný je spotrebiteľom, pričom žalobca takúto zmenu nenavrhol.

4. K vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ zaujal stanovisko žalobca. Žalobca zastával právny názor, že mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru bola vyhlásená riadne a v súlade

so zákonom. V tejto súvislosti žalobca poukázal na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024. Z citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jasne vyplýva skutočnosť, že zo strany žalobcu nebola špecifikovaná splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru nemá za následok neplatnosť tohto zosplatnenia. K absencii predbežného právneho posúdenia a porušeniu práva na spravodlivý súdny proces žalobca mal zato, že odvolaním napadnutý rozsudok je tzv. prekvapivým rozhodnutím, nakoľko počas celého konania, ktoré prebiehalo pred súdom prvého stupňa, sa súd žiadnym spôsobom nezaoberal otázkou platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru, a teda žalobca v konaní pred súdom prvého stupňa nemal žiadnu možnosť poznať názor súdu, týkajúci sa platnosti zosplatnenia poskytnutého úveru a prípadné jeho pochybnosti, v dôsledku čoho nemohol účinne realizovať ani procesné práva, ktoré mu podľa zákona prislúchajú, ani produkovať ďalšie dôkazy na podporu tvrdení, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti bolo zo strany žalobcu realizované platne a v súlade so zákonom.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t. j. žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie jeho žalobu zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 a 2 v spojení s § 357 písm. m) CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia

§ 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP vo výroku II., ako aj v závislom výroku III., t. j. výroku o práve na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásade sa stotožnil s podstatnými skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie súd prvej inštancie založil. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou vád týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil. Odvolací súd konštatuje, že nevzhladol žiaden nedostatok naplnenia podmienok konania.

8. V ďalšom odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, teda či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na všetky námietky (argumenty) uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05), pričom konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, svoje závery náležite vysvetlil a dostatočne uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jej riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie síce stručne avšak dostatočne zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal, ako aj to, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované.

9. Námietku žalobcu týkajúcu sa tej skutočnosti, že podľa jeho právneho názoru žiadne zákonné ustanovenie neupravuje uvedenie „povinnosti veriteľa v spotrebiteľských vzťahoch uviesť konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej chce veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru“, a preto je nesprávny právny názor súdu prvej inštancie o neplatnosti zosplatenia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa s touto otázkou náležite vysporiadal v bodoch 27. až 30. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré závery odvolací súd zároveň odkazuje, keďže právny úkon žalobcu, ktorým zosplatil celý úver, je neurčitým právnym úkonom, pričom sám žalobca založil jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť tým, že v ňom presne nešpecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo zosplatil celý dlh. Krajský súd tiež zdôrazňuje, že účelom právnej úpravy ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zamedziť „zospláťňovaniu“ záväzkov spotrebiteľov zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorých plnenie je dojednané v splátkach z dôvodu len krátko trvajúceho omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky (len pár eur) a súčasne dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlžnej splátky predtým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu. K uvedenému však musí byť nepochybne spotrebiteľ informovaný, pre nezaplatenie ktorej splátky mu hrozí uplatnenie práva veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Uvedené ustanovenie je potrebné vykladať v kontexte ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pri nesplnení niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“. Odvolací súd zastáva názor, že výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejednávanom spore žalovaná) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Bez uvedenia tejto identifikácie nie je možné následne preskúmať splnenie podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť

predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka – spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie a uplatnenie tohto práva) musí uplynúť po splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškaním z úhrady splátky (s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo na zosplatnenie na základe splátky, ktorá zakladá právo na zosplatnenie, zanikne. Z uvedeného potom možno vyvodiť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejme naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ustanovenia

§ 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené odvolací súd zdôrazňuje, že procesný súd nie je povinný ex officio vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. V kontexte s takto formulovaným právnym názorom odvolací súd poukazuje aj na relevantnú odbornú literatúru, a to Občiansky zákonník I. § 1 – 450 – Komentár od Števček, M., Dulák, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol., z vydavateľstva C. H. Beck, Praha, 2015 (strana 576 a nasl.), ktorá dospela k rovnakému právnemu záveru.

9.1

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že zákon prísne stanovuje kritéria, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z uvedeného tiež vyplýva, že aj keď vymedzenie konkrétnej splátky, pre omeškanie dlžníka, s ktorou veriteľ zvažuje uplatnenia práva zosplatniť úver, v upozornení (výzve) na zosplatnenie dlhu neukladá zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka expressis verbis, ide o bezpodmienečnú náležitosť takejto výzvy. Odvolací súd zastáva právny názor, že požiadavka na také vymedzenie vyplýva z účelu predmetného upozornenia (výzvy), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou je v omeškaní a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenia práva na predčasne zosplatniť úver/dlh.

9.2 V prípade, ak sa veriteľ rozhodne, že pre neuhradenie niektorej splatnej splátky spotrebiteľom využije právo požiadať spotrebiteľa o úhradu celého zostatku dlhu naraz, môže tak urobiť len ak uplynula lehota 3 mesiacov od splatnosti niektorej neuhradenej splátky, upozornil dlžníka na možnosť využitia práva úver zosplatniť najmenej 15 dní pred využitím tohto práva, a zároveň uplatní svoje právo do splatnosti splátky nasledujúcej po 3 mesačnom omeškaní so splátkou, pre ktorú dlh zosplatnil. Ak zákonodarca stanovil veriteľovi povinnosť upozorniť spotrebiteľa na to, že využije svoje právo na zosplatnenie dlhu, je dôležité, aby túto povinnosť veriteľ splnil, z obsahu ktorého upozornenia musí byť zrejme splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a výslovné upovedomenie spotrebiteľa na možnosť vykonania práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Tento zákonom predpokladaný hmotnoprávny úkon veriteľa musí spĺňať podmienky jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu a jeho forma má korešpondovať forme právneho úkonu, ktorým sa zakladal spotrebiteľský záväzok. Ak jednostranné predčasné zosplatnenie pohľadávky trpí vadami podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, alebo nevychádza zo splnenia zákonných podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, alebo sa preukáže, že nebolo doručené do sféry dispozície jeho adresáta, nemôže vyvolať zamýšľané právne účinky a veriteľ svojím konaním založí protiprávny stav, proti ktorému bude svedčiť súdna ochrana spotrebiteľa.

10. Neobstojí námietka žalobcu týkajúca sa tej skutočnosti, že súd prvej inštancie neuviedol predbežné právne posúdenie veci v zmysle ust. § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku, čím mal žalobcovi znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže i pre uvedený prípad, na ktorý poukázal žalobca, platí, že v súdnom konaní podľa Civilného sporového poriadku je kladený podstatne väčší dôraz na zodpovednosť strany za jej vlastnú procesnú aktivitu a za transparentné substancovanie skutkových tvrdení a dôkazných návrhov. Aj podľa odvolacieho súdu, ak sudca dané zákonné ustanovenie nedodrжал, nemalo to žiaden priamy

dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej priznáva Civilný sporový poriadok. S uvedeným koreluje aj právny názor uvedený v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS/643/2022, podľa ktorého „porušenie ust. § 181 ods. 2 CSP žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve zhrnúť svoje návrhy na záver pojednávania a podobne. Striktné nedodržanie postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP zo strany súdu teda samo o sebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia, nie je ani procesnou vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP“.

11. Krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú i námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho procesného postupu súdu, kedy ako dôvod zamietnutia žaloby ustálil aj z pohľadu neexistencie nároku z dôvodu jeho splatenia ako výsledku dobrovoľnej dražby. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že s uvedenou námietkou sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal v bode 33 odôvodnenia rozsudku, na ktoré odvolací súd záverom odkazuje. Navyše krajský súd konštatuje, že žalobca v danej námietke nekonkretizoval žiadne porušenie zákona, na základe ktorého by bolo možné prijať záver nesprávneho právneho názoru vo vzťahu k neexistencii žalovaného nároku, nakoľko podstatnou skutočnosťou pre jeho úspešnosť bola výlučne jeho existencia.

12. Neobstojí ani námietka žalobcu týkajúca sa toho, že súd prvej inštancie nesprávne podanú žalobu zamietol, nakoľko časť nároku predstavovala minimálnu sumu zodpovedajúcu splatným splátkam ku dňu vyhlásenia rozsudku, a preto mal súd prvej inštancie povinnosť predmetný nárok priznať. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že súd prvej inštancie sa s touto námietkou náležite a vyčerpávajúco vysporiadal v bodoch 31. a 32. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, a to vrátane správnej aplikácie aktuálnej judikatúry najvyšších súdnych autorít (uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024) k uvedenej otázke, a preto na jeho závery odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje.

13. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v závislom výroku o práve na náhradu trov konania, žalobca v tejto časti zjavne založil svoje odvolanie len na tom, že považoval napadnutý rozsudok v merite veci za vecne nesprávny, a preto napadol odvolaním aj v ňom závislý výrok o práve na náhradu trov konania. Inak žalobca neprodukoval žiadne odvolacie námietky, ktoré by mohli byť predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, konštatujúc nedôvodnosť odvolania žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP tak vo výroku II., ako aj vo výroku III. ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP pri aplikácii ustanovenia § 262 ods. 1 a ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/ a 2/ boli v celom rozsahu úspešní a vznikol im tak nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania, ktoré im v súvislosti s konaním vznikli (§ 255 ods. 1 CSP), a to v rozsahu 100 %. Odvolací súd tak žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi priznal náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

V Žiline, dňa 24. júna 2025

JUDr. Roman Tichý

predseda senátu

JUDr. Vladimír Topoľančík

člen senátu

JUDr. Eva Malíková

člen senátu